

magt. Det, der var Hovedsagen i den ærede Rigsdagsmands Tale, det var, at han vilde stemme for Loven, og det glæder mig. Naar forøvrigt den ærede Rigsdagsmand ikke kunde see Betydningen af den Gjenstand, der foreligger, saa er det neppe Sagens Skyld; for at man skal kunne see en Ting, maa Tingen ikke blot være synlig, men Synet maa staae til Gns Raadvighed.

D. Müller: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) gjorde før en Henvendelse til mig, som det ikke er vanskeligt at besvare. Man kan meget vel, naar der er Tale om en Dom, vide, hvad man vil statuere, og hvorpaa man støtter den, men derfra er det meget forskjelligt at give den en saadan Form, at den kan fremtræde klart og overbevisende for Andre, og jeg kan efter daglig Erfaring forsikre, at det meget ofte ikke blot koster Timer, men Dage, inden man skriftligt kan udarbejde det Resultat, som staaer En selv meget klart, og med Hensyn til hvilket man ogsaa veed, hvad det er, hvorpaa man vil støtte sig. Hvad den foreliggende Lov angaaer, har jeg kun een Indvending derimod, den nemlig, at jeg kunde ønske det sidste Punktum af § 3 udeladt; § 4 indeholder Noget, som jeg ikke troer behøves, og som jeg derfor mener kunde være udeladt. Med Hensyn til § 3, som er Hovedsagen, har jeg rigtignok ikke fundet mig overbevist ved hvad der er blevet anført fra den høitærede Justitsministers Side; men han har sagt, hvad der hidtil har været mig ubekendt, at Høiesteret ikke havde Noget mod denne Ordning; han har endvidere gjort opmærksom paa, at det kunde være tvivlsomt, om vi overhovedet fik en saadan Lov, hvis vi ikke denne Gang vedtog den, og disse Uttringer ere for mig aldeles afgjørende. Jeg kan derfor ikke Andet end slutte mig til dem, som ville stemme for Loven, og skal til Slutningen endnu kun udtale min Anerkjendelse af, at den høitærede Justitsminister i denne Sag er kommen Thingets Duffer saa velvilligt imøde.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Loven, efterat være bleven oplæst, under

Afstemning og vedtoges med 74 Stemmer mod 3:

Loven bliver nu at tilfille Conseilspræsidenten.

Det sidste Nummer paa Dagsordenen var: Afgjørelse af Forslag fra Udvalget for Forretningsordenen, angaaende Bemyndigelse for den sidst valgte Formand til i Mellemtiden mellem nærværende og næste Rigsdags Sammenkomst at træffe de Rigsdagens indre Orden vedkommende Foranstaltninger.

Da Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstilling, saalydende:

„Thinget bemyndiger for sit Vedkommende den sidst valgte Formand til i Mellemtiden mellem nærværende og næste Rigsdagsammenkomst at træffe de Rigsdagens indre Orden vedkommende Foranstaltninger, der ikke taale Opsættelse“.

vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Forinden jeg imidlertid slutter Mødet, skal jeg tillade mig at meddele en kort Oversigt over Thingets Virksomhed i nærværende Samling. Det vil erindres, at den nærværende 7de ordinaire Session begyndte den 1ste October s. A., men Dagen efter blev prorogeret paa 2 Maaneder; Thinget kom sammen igjen den 1ste December, og har saaledes, naar man fradrager den Tid, hvori der paa Grund af Juul og Nytaar ikke holdtes Møder, kun arbejdet noget over 2 Maaneder. Der er imidlertid ikke desto mindre tilendebragt meget betydelige Lovarbejder. Der er af Regjeringsudkast blevet forelagt 13, og de ærede Medlemmer ville erindre, at foruden det sædvanlige Finanslovforslag og nogle Tillægsbevillingslovforslag har der deriblandt